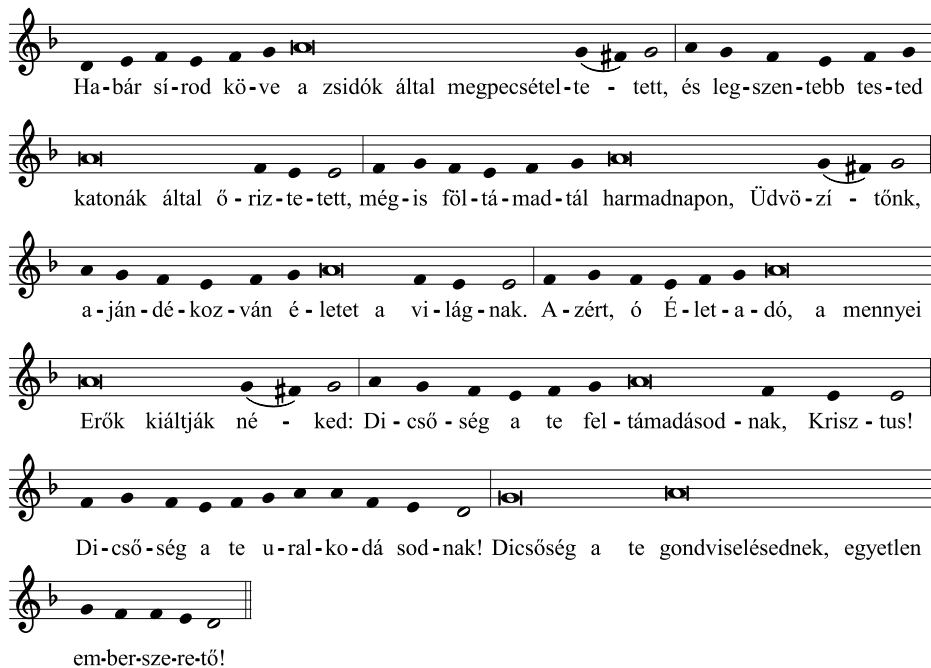

2023.10.1. P. u. 18. vas., az Istenszülő oltalma, 1. hang

Ft. tropár, 1. hang.

Ha-bár sí-rod kö-ve a zsidók által megpecsétel-te - tett, és leg-szen-tebb tes-ted katonák által ő - riz-te-tett, még-is föl-tá-mad-tál harmadnapon, Üdvö-zí - tőnk, a-ján-dé-koz-ván é - letet a vi-lág-nak. A -zért, ó É - let - a - dó, a mennyei Erők kiáltják né - ked: Di - cső - ség a te fel - támadásod - nak, Krisz - tus! Di-cső-ség a te u-ral-ko-dá sod-nak! Dicsőség a te gondviselésednek, egyetlen em-ber-sze-re-tő!

Ün. tropár, 4. hang

Ma i-gaz-hitű népek, fénye-sen ün-nep-lünk, meg-ár-nyékoltatva, Isten Anyja, a te eljő-ve-te-led ál - tal, és a te legtisztább képed-re te-kint-vén, szív - tö - re - del - mes - ség - gel mond - juk: Födözz be minket a te drága vé-dő-lep-led-del, és sza-badíts meg bennün-ket min-den baj - tól, kér-vén a te fiadat, a mi Krisztus Is-te-nün-ket, hogy üdvö-zít-se lel-kün-ket!

Dicsőség... 1. hang,

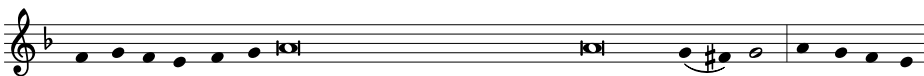

Di-cső-ség az A-tyá-nak és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek.

Ft. konták, 1. hang

Föl-tá-mad-tál di-cső-séggel a sír - ból, és a vi-lá-got is föl-tá-masz-tot-tad,

mi-ért a mi em-be-ri természetünk mint Istent magasztal té - ged, mert a ha-lál

ál - ta - lad el - e - nyé - szett. Á - dám vi - ga - doz, a bilincseiből megszabadult Éva

ör-ven - dez, szív-ből kiáltván hoz-zád: te vagy Krisztus, ki mindnyájunknak föltámadást

a-ján dé-koz-tál.

Most és... 3. hang, konták-dallam

Most és min-den-kor és örökkön-ö-rök-ké. A - men.

Ün. konták. 3. hang

A Szűz ma je - len van az Úr haj - lé - ká - ban, és a meny - nye - i
ka-rokkal láthatatlanul imádkozik éret-tünk Is - ten - hez. Az an - gya - lok a
fő-papokkal le-bo-rul - nak, az a-pos-to-lok a prófétákkal dicsőítő éne - ket
zen - ge - nek, mert az Is - ten - szü - lő esede - zik é - ret - tünk az örökkéva - ló
Is - ten - hez.

Tropár a római színódus sikeréért s. hang

Ál - dott vagy te, Krisz - tus Is - te - nünk, ki a ha - lá - szo - kat böl - csek - ké - tet - ted,
le - küld - vén ne - kik a Szent - lel - ket, ő - á - ta - luk hálód - ba ejtetted az e - gész föl - det,

Ft. prokimen i. hang

U - runk, legyen raj - tunk ir - gal - mad, a - mint ben - ned bíz - tunk,
a - mint ben - ned bíz - tunk!

Vers. ÖrvendjeteK, igazak az Úrban, az igazakhoz illik a dicséret!

(32. zsoltár)

Ün. prokimen, 3. hang

Magasztalja az én lelkem az U-rat, és örvendez lelkem az én üdvözítő

Is-te-nem - ben, az én üdvözi-tő Is-te-nem - ben!

Vers: Mert megtekintette szolgálójának alázatosságát,
íme, mostantól boldognak hirdet engem minden nemzedék.

Lk 1,46

Ft. alleluja, 1. hang

Al-le-lu - ja, al - - le-lu-ja, al-le-lu - ja.

Vers: Isten, aki megtorlást adsz nekem, a népeket alám vetted, én szabadítom haragos ellenségeimtől.

Vers: Aki nagy szabadulást adott királyoknak, és irgalmasságot cselekszel fölkenetteddel,
Dáviddal, és az Ő ivadékával mindörökké. (17. zsoltár)

Ünnephez s. hang:

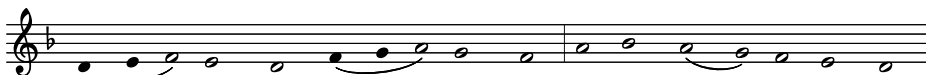
Al-le-lu - ja, al - - le-lu - ja, al - le - lu - ja.

Vers: Halljad, leányom, és lásd, és hajtsd ide füledet!

Vers: A nép gazdagjai könyörögni fognak színed előtt.

(44. zsoltár)

Magasztalás

Ma - gasz - tald, ma - gasz - tald, én lel - kem, én lel - kem,

a mindenkorszú Is-ten-szü - lö drá-ga ol-tal - - mát!

9. irmosz, 4. hang

A Szent-lélek által megvilá-go-sí - tott földi halandók, ör-ven-dez-ze-nek
és a mennyei erők vigadoz - za - nak, ün - ne - pet ülvén és az Istenanya
tiszteletére mindnyájan ki - ált - ván: Üdvözlégy, bol - dog - szá - gos
és szeplő-te-len Is-ten-szü - lő Szűz!

Miatyánk, 1. hang

Mi Atyánk, aki a meny-nyek-ben vagy, szen-teltessék meg a te ne - ved, jőj-jön el a te
or-szá-god, le-gyen meg a te a-ka-ra - tod, a-mint a mennyben, úgy a föl-dön is.
Min-dennapi kenyérünket add meg ne-künk ma, és bocsásd meg vét-ke-in-ke-t, mi-képpen mi is
megbocsátunk az ellenünk vét-ke-zők - nek és ne vígy minket kí-sér-tés-be, de sza-ba-díts meg a
go - nosz - tól.